

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับประจำวันที่ 10 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561 หน้า 13 มูลค่าข่าว 763,425.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ภาพครอบครัว

สมัยเล่นละคร คำพิพากษา

ป๊อ-ปริญญ์ วิกรานต์ จากเวทีละครพลະ สู้นักแสดงมืออาชีพ

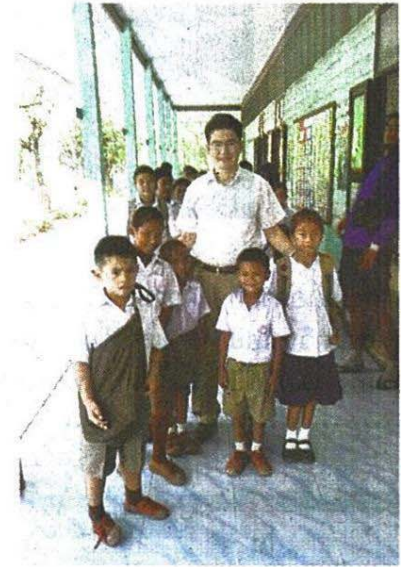

ถ้าพูดถึงบทบาทของ “หนูน้อย” ในละครเรื่อง “มนต์รักลูกทุ่ง” แนนอนเวอร์ชั่นที่ ป๊อ-ปริญญ์ วิกรานต์ เล่นไว้ ต้องโดดเด่นขึ้นมาเป็นภาพจำของแฟนๆ อย่างปฏิเสธไม่ได้ แม้หลายคนจะอยากรู้จักตัวตนของเขา แต่ด้วยชีวิตที่รามเรียบแสนธรรมดา ไม่ชอบความหรือหวา จึงทำให้ไม่ค่อยเห็น

เรื่องราวของป๊อตามสื่อต่างๆ มากนัก วันนี้มีโอกาส “ทีมข่าวบันเทิงแนวหน้า” ไม่พลาดล่อลวง อัปส์!! ล้วงลึกเส้นทางชีวิตของเขามาฝากกัน

ผลงานอัปเดต

ตอนนี้มีละครเรื่อง “กรงกรรม” ของ บริษัท แอค-อาร์ต เจเนอเรชั่น จำกัด ผมรับบทเป็น หลักแข่ง มีลูก 4 คน คือ เอ๊ยใช้ (เพชร-ฐกฤต ตรีนพงค์) อาซา (เจมส์-จิรายุ ตั้งศรีสุข) อาตง (แชมป์-ชนาธิป โพธิ์ทองคำ) อาลี (อภิล-วชิรวิทย์ ไพศาลกุลวงศ์) จะเป็นพ่อใจดี คอยลงมือตีอาตงให้แม่ที่อารมณ์ร้อน อย่าง นางน้อย (ใหม่ เจริญปุระ) เป็นคนที่สนุกครับ เล่นแล้วได้ติดตามตัวละคร ที่ควรจะเป็น

นักเรียนการแสดงช่อง 3 รุ่น 4

ตอนนั้นเพิ่งจบการศึกษาจาก มหาวิทยาลัย ครินครินทรวิโรฒ คณะพลศึกษา ก็ค้นหาว่าตัวเองชอบอะไร เริ่มจากตอนที่ไปฝึกงานเป็นคุณครูพลอยู่พักหนึ่ง แต่เหมือนเรารู้สึกว่าไม่ใช่ทางของเรา คือ บางทีเขาอาจจะกำหนดมาแล้วนะ หรืออย่างบางคนก็คิดว่ามาเรียนด้านนี้ ก็จะเป็นแบบนี้แบบนั้น พอจบก็หางาน หาตัวเอง ว่าชอบอะไร จนกระทั่งไปเจอประกาศรับสมัครนักเรียนการแสดงของช่อง 3 เลยไปสมัคร ส่งประวัติรูปถ่ายไป แล้วเขาก็เรียก แล้วก็ได้เข้ามาเป็นนักเรียนการแสดงช่อง 3 รุ่น 4 โดยมี “อาจารย์สไลด์ พันธุ์โกมล” เป็นอาจารย์ใหญ่ คอยสอนคอยอบรม และนอกจากการแสดงก็ยังคอยสอนแนะนำการดำเนินชีวิตในวงการบันเทิง คอยบอกว่าจะต้องวางตัวยังไง ซึ่งพอเข้าเป็นนักเรียนแล้ว ก็เริ่มชอบ เป็นอะไรที่เราไม่เคยสัมผัส เป็นสิ่งที่ดี เราได้รู้จักคนอื่น ที่สำคัญได้รู้จักตัวเองมากขึ้นว่าเราจะปรับปรุงตัวเอง พัฒนาตัวเองให้มีความเป็นมนุษย์ มีความละเอียดอ่อนมากขึ้น อ่อนโยนมากขึ้น รู้จักการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกัน มีปฏิริยาตอบโต้กันยังไง ทำให้เราละเอียด เพราะเมื่อก่อนผมค่อนข้างแข็งกระด้าง พอได้มาเรียน ก็ได้ตรงนี้มาครับ

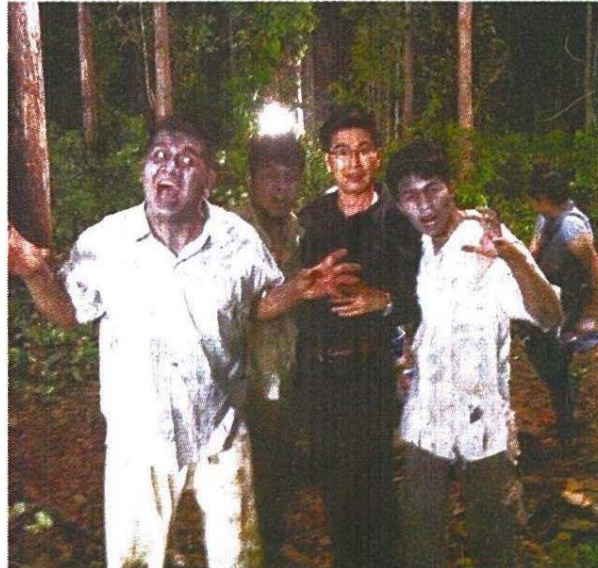
โชคชะตาฟ้ากำหนด

พอเรียนจบ อาจารย์สไลด์ ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ ผู้วางหลักสูตร ก็เมตตาให้โอกาสได้ทำงานเป็นพนักงานช่อง 3 อยู่ 4 ปี เริ่มตั้งแต่เป็นทีมงานทำละคร ซึ่งตอนนั้นมี 4 ตำแหน่ง สูงสุดคือกำกับรายการ มีหน้าที่ตัดต่อตัดกล้อง เลือกภาพ สร้างภาพ ทำทุกอย่าง ควบคุมหมด รองลงมาคือผู้ช่วยผู้กำกับ

รายการ รองลงมาอีกคือผู้กำกับเวที และอีกคนก็คือผู้กำกับบท ซึ่งตอนนั้นผมก็เป็นตั้งแต่ ผู้กำกับบท ผู้กำกับเวที แล้วหลังจากนั้นก็ลาออก เพราะพอเราทำเบื้องหลังตรงนั้นไปนานๆ แล้วกลายเป็นว่าเราเห็นคนอื่นแสดง เรารู้สึกอยากแสดงบ้าง ด้วยความที่เรียนการแสดงมาด้วย เห็นเขาเล่นแล้วก็แบบ เอ้ย..น่าจะทำอย่างนี้ เล่นแบบนี้แหละ เริ่มอยากจะมีควมอยากแสดงมาก ก็ตัดสินใจขอลาออก อาจารย์ก็เมตตาให้โอกาส และอีกอย่างตอนนั้นก็อยากจะมีครอบครัวด้วย เพราะผมเกือบอายุ 30 ปี เริ่มคิดวางแผนเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้สร้างครอบครัวของเรา ก็คิดถึงตรงนี้ด้วย เลยผันตัวเองไปเป็นนักแสดง แต่อันดับแรกจริงๆ คือ ใจ ที่อยากจะทำแสดงด้วยแหละ ก็เลยตัดสินใจมาอยู่เบื้องหน้าเป็นนักแสดง

เริ่มแสดงอย่างเต็มตัว

ละครเรื่องแรกคือ “คำพิพากษา” เป็นเรื่องแรกในชีวิตการแสดง ซึ่งยากมาก เป็นอะไรที่ยากจริงๆ และหนึ่งปีสำหรับการแสดงแล้วมาเล่นเรื่องแรก ผมคิดว่าน้อยไป แล้วผมเองก็ยังซึมซับไม่มากพอ ก็เลยยังไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร เล่นไปตามที่เขาบอก อาจารย์ก็พยายามช่วย พยายามบอก ตอนนั้นก็ไม่ค่อยเข้าใจ ไม่รู้เรื่องประสมการณ ก็ไม่มี ถือว่ายากมาก ก็ทำไปตามที่ผู้กำกับเขาบอก ผมถือว่าครั้งนั้นเป็นบทเรียนที่ดีมากๆ สำหรับอาชีพการแสดงเลยนะ และหลังจากนั้นก็ร้องานลักพัก แล้วก็ไปขออนุญาตพี่ไ้-วราวุธ ว่ามีบทอะไรให้เล่นไหม ก็ได้ร่วมงานกับพี่ไ้ แล้วได้ไปเล่นเรื่อง “ลอดลายมังกร” (ช่อง 7) ต่อมาเรื่อง “เคหาสน์ดาว” (ช่อง 5) หลังจากนั้นก็มีมาเรื่อยๆ ยิ่งเล่นยิ่งแสดงก็ยิ่งชอบ มีความสุข สนุกกับการทำงานมากตอนนั้น แล้วก็

มีโฆษณาเข้ามาด้วย เป็นโฆษณาเพจเจอร์สมัยก่อน (หัวเราะ) ถ่ายแบบก็เข้ามา ถือว่าเป็นช่วงที่กำลังฮอตเลย บทดี ๆ ก็เข้ามาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีเรื่อง “มนต์รักลูกทุ่ง” ของ ช่อง 7 เวอร์ชัน “พี่ตั้ว-ศรีณยู” เป็นพระเอก ผมรับผมเป็น “หมู่น้อย” ก็มีคนรู้จักมากขึ้นอีก แล้วช่วงนั้นก็รับช่อง 7 เยอะมาก จนหลายคนบอกว่าเราเป็นนักแสดง ช่อง 7 แท้จริง ๆ ผมอิสระนะ เพียงแต่ว่าเราได้วิชาความรู้เกิดจากช่อง 3 มาใช้ในอาชีพ

เมื่อพบรักกลางกองถ่าย

เราได้พบกันตอนเล่นเรื่อง “คำพิพากษา” เป็นความรักที่คอยดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันมาเรื่อย ๆ จนถึงทุกวันนี้ครับ ซึ่งภรรยาผมก็คือ “กุดกนิช คู่มครอง” หรือที่รู้จักกันในบท “สมทรง” จากเรื่อง “คำพิพากษา” ซึ่งจริงๆ ตอนแรกเราก็ทำงานที่ช่อง 3 ด้วยกัน เขาเป็นนักเรียนการแสดงรุ่น 2 ผมเรียนรุ่น 4 แล้วเขาก็ยังเคยกำกับละครอยู่ช่วงหนึ่งของช่อง 3 นี่แหละ หลายเรื่องเช่น “ชอย 3 สยามสแควร์” ส่วนตอนนี้ก็เป็นโค้ชแอดตั้งอยู่กับทาง “พี่ก้อย-ทริกา”

ใช้กองคล่องใจ

ผมมีลูกชายคนเดียวครับ เพิ่งเรียนจบที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ลูกผมไม่ค่อยชอบวงการบันเทิงเท่าไร ก็มีหลายคนเห็นหน้าเห็นตา ก็บอกว่าน่าจะเข้ามานะ แต่ผมก็ไม่บังคับ แล้วแต่เขา คือเขาอาจจะเห็นพ่อ-แม่มาเยอะ ก็เลยไม่สนใจ ไม่ใช่แนวที่ชอบของเขา เราก็ไม่ได้บังคับ ปล่อยให้เขาทำตามความชอบของเขาดีกว่า

อาชีพเสริมบินปลาย

ตอนนี้ผมไม่มีธุรกิจเสริมอะไร เล่นแต่ละคร

อย่างเดียวครับ บางช่วงที่เว้นไป ก็มีบ้าง แต่เราสองคนกับภรรยาจะช่วยเสริมกัน ซึ่งผมว่าพอเราอายุเยอะขึ้นก็คิดเยอะนะ แต่ก็ปล่อยวางลงไปเยอะเหมือนกัน ปีนี้ผม 57 ปีแล้ว ก็เริ่มคิดว่า เอ๊ะ...เราก็เริ่มแก่แล้วนะ ก็จะปล่อยวาง เมื่อก่อนจะตื่นนอนก็นั่งคิดเยอะ ยังมีพลัง มีแรง มีเป้าหมายว่าจะต้องมีบ้าน มีรถ มีครอบครัว ตามมาตรฐาน ตื่นนอนเพื่อไม่ให้หน้าคนอื่นเขา ก็เป็นไปตามวัย ที่ต้องทำ สร้างเนื้อสร้างตัว พอมาถึงตอนนี้รู้สึกว่าแค่มีลูกอยู่กับภรรยามีครอบครัวที่น่ารัก ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 สั่งสอนไว้ก็มีความสุขดีแล้ว มีงานเข้ามาให้ได้ทำงานก็ดีใจแล้วครับ

วงการบันเทิงสอนการใช้ชีวิต

ถือว่าวงการบันเทิงทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไปเยอะมาก จะบอกว่าเป็นคนละเอียดก็ได้ โดยเฉพาะเรื่องนี้สยใจคอ มันทำให้ผมมองเห็นคนอื่นมากขึ้น แต่ช่วงที่เป็นวัยรุ่นทำการแสดงใหม่ ๆ บางทีความคิดความอ่านก็แบบคือรู้สึก ว่าทำไมเขาไม่เป็นอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างนี้ ก็มีความหงุดหงิดอยู่เหมือนกัน แต่ผมก็ไม่เคยหลงหรือหลงไปกับความโด่งดัง มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงเลยนะ เพราะอาจารย์สอนตอนเรียนเป็นนักเรียนการแสดง อาจารย์บอกเราเป็นนักแสดงไม่ใช่ดารา เพราะคำนี้จะทำให้เหลิงง่าย แต่วงการบันเทิงเป็นงานที่สนุกครับ เราได้รับบทที่หลากหลาย เราได้พัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ อาจจะช้า ๆ หน่อย แต่ก็จะมีอะไรให้เล่นที่แตกต่างเสมอครับ เราก็รับเล่นทุกบทบาทที่เขาเสนอมา

ตัวตนจริงๆ ไม่ได้ต่างจากบทบาท

ใช่ครับ คือผู้จัดหรือผู้กำกับเขาก็คงเลือกบท

จากตัวเราด้วยแหละผมว่า เพราะตัวตนจริงๆ
ผมก็เป็นตามคาแร็กเตอร์ที่ได้รับเลยคือ เย็นๆ
เฉยๆ เรื่อยๆ เรียบง่ายสบายๆ เช่นรับบทเป็นหมอ
เป็นทนาย เป็นคนตลกบ้าง แต่มีเรื่อง “วัยแสบ
สาแหรกขาด” ที่มาเล่นเป็นครูใหญ่โหดๆ ยากจน
เครียด เพราะไกลตัวเรา แต่ก็ทำได้ เพราะเรา
เรียนการแสดงมา แล้วอาจารย์สอนว่าให้ดูบท
ดูตัวละคร เราเป็นตัวละครตัวนั้น ไม่ต้องสนใจ
อย่างอื่น นอกจากนั้นเวลาวางๆ ผมก็ชอบดูพระเครื่อง
ศึกษาอยู่พักหนึ่ง อยากรู้องค์ไหนก็ดูประวัติ พอเข้าใจ
รู้แล้วก็พอ ไม่ได้ลงลึกอะไรมาก เป็นความรู้ให้ตัวเอง
แต่ตอนนี้หลักๆ เลยจะทำการแสดงครับ รับเรื่อยๆ
ส่วนในอนาคตก็คิดว่าอยากจะมีที่ทางสักแปลงปลูกผัก
ทำสวนอยู่อย่างสงบ

ก๊ากกอ แต่ก๊ากกัฟนุ่

มีวันหยุดช่วงที่งานน้อย ไม่มีงานเข้ามา
เพราะเราก็มีภาระที่จะต้องรับผิดชอบเยอะ แต่พอ
กลับมาคิดก็คิดว่า เอ๊ะ...แล้วเราจะไปทำอะไรดีละ
จะลงทุนทำอะไรก็เห็นบทเรียนจากคนอื่นมาแล้ว
ก็กลัว แต่ผมเชื่ออย่างหนึ่ง ถ้าเราคิดดีทำดีมีความ
กตัญญูกับอาชีพและวงการที่เราทำงานอยู่ งานก็
จะเข้ามาเอง คือเรามีทุกวันนี้ได้เพราะว่าเรา
ทำอาชีพนักแสดง เวลากรอกประวัติเราก็จะใส่ว่า
เรามีอาชีพนักแสดง ถ้ามีบทให้เล่นก็เล่น เหมือนเป็น
โชคชะตาฟ้ากำหนดมาแล้วว่าเราต้องมาทางนี้อาชีพนี้
เหมือนจะไม่มีการงานน้อย แต่จริงๆ ก็มีคนอื่นบงกชมาให้
ก็เป็นโชคชะตา ผมเชื่อว่า คนเราเขากำหนดมาแล้ว
บางคนดิ้นรนไป ไม่ได้ก็มี ผมรู้สึกว่ามันโชคดีมากที่ได้
มาอยู่ในประเทศไทยและมีความสุขที่ได้อยู่ประเทศไทย
ถือว่าเป็นประเทศที่ร่มเย็นเป็นสุขที่สุด

นอกเหนือจากโชคชะตาฟ้าลิขิต และ
โอกาสที่เข้ามา เชื่อว่าด้วยความสามารถ พระสรวง
นางพราหมณ์ ที่มีอยู่ในตัว บ่อ-ปริญญา คือสิ่งที่
ส่งเสริมและผลักดันให้ชีวิตเขา มาถึงนี้ได้อย่างแนบเนียน

กุหลาบสีเงิน